

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖
วันพุธที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นายอภิชัย ชวเจริญพันธ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการปฏิบัติหน้าที่
ประธานกรรมการ
๒. นายกิจชนะ พิริยะเสรีกุล
หัวหน้าฝ่ายแผนการปกครองท้องถิ่น
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๓. พ.ต.ต. ไพโรจน์ นาเมืองรักษ์
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ
แทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๔. นายสายเมธ ธารนพงษ์
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
๕. นายศุภพร ภูเกษมวรังกุล
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	กรรมการ
๖. นายชัยยา เจริญธรรม
วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ
แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ
๗. นายไพชยนต์ เจริญไชยศรี
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๘. นายเดชา พิมพ์สุทธิ
รักษาการนักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๙. นางสาวอำพร บุศรังษี
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ

๑๐. นางสาววิภา ตั้งนิพนธ์ กรรมการ
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร
๑๑. นางสาวรุจยา บุญยทุฒานนท์ กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๒. นายพิรุณ สัยยะสิทธิ์พานิช กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. นางศิริพร ตันตวิชัย กรรมการ
ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร
๑๔. นางสมร มุตตามระ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. นางนันทวรรณ วิจิตรวาทการ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๗. นายเจียรชัย ณ นคร กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๘. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง กรรมการและเลขานุการ
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ผู้เข้าร่วมประชุม

- ๑ นางสาวสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
- ๒ นายนิสิต อินลี กรมอนามัย
๓. นางนทีทิพย์ จิงสมประสงค์ กรุงเทพมหานคร
๔. นายจารุพงศ์ เพ็งเกลี้ยง กรุงเทพมหานคร
๕. นางสาวภัทราภรณ์ โสณนัส สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. นางสาวศุภรา เหลืองภัทรวงศ์ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ร.ต.อ. ยุทธลักษณะ นามสว่าง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๘. นายอนุพันธ์ อธิรัตน์ กรมควบคุมมลพิษ

๙. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นางสาวจงจิตร นีรนาทเมธีกุล	กรมควบคุมมลพิษ
๑๑. นายเถลิงศักดิ์ เพ็ชรสุวรรณ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๒. นายพันศักดิ์ ถิรมงคล	กรมควบคุมมลพิษ
๑๓. นายสมชาย ทรงประกอบ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔. นางอัญชลี คงสมบูรณ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๕. นางนันทิวา พิทยานิยม	กรมควบคุมมลพิษ
๑๖. - ๓๖ เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ	จำนวน ๒๑ คน

เปิดประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องจากนายโชติ ตราชู ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ ดิตรราชการไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้นายอภิชัย ขวเจริญพันธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ประธานกรรมการแทน

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยประธานกรรมการขอแก้ไขรายงานหน้า ๑ ผู้มาประชุมลำดับที่ ๑ จากประธานการประชุม เป็น กรรมการปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑(ร่าง) มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุมว่า ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๐ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศโดยทั่วไป ในเวลา ๑ ปี ได้กำหนดค่ามาตรฐานสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ ๙ ชนิด (สารเบนซีน ไวนิลคลอไรด์ ๑, ๒-ไดคลอโรอีเทน ไตรคลอโรเอทิลีน ไดคลอโรมีเทน ๑, ๒-ไดคลอโรโพรเพน เตตระคลอโรเอทิลีน คลอโรฟอร์ม และ ๑, ๓-บิวทาไดอิน) ในปี ๒๕๕๓ กรมควบคุมมลพิษได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งสารไวนิลคลอไรด์ และสาร ๑, ๒-ไดคลอโรอีเทน จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมีบางประเภท และเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรี มีมติมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอนุมัติ อนุญาต การลดและขจัดมลพิษ และสนับสนุนให้มีการออกกฎหมายสำหรับควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากแหล่งกำเนิดที่ยังไม่มีมาตรฐานฯ ควบคุม และผลจากการติดตามตรวจสอบสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศในพื้นที่

กรมควบคุมมลพิษได้ประชุมหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และผู้ประกอบการ เพื่อยกร่างมาตรฐานฯ ดังกล่าว ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดมาตรฐานฯ สำหรับบังคับใช้กับโรงงานอุตสาหกรรมเคมีโรงงานลำดับที่ ๔๒ หรือ ลำดับที่ ๔๔ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่มีหรือใช้สารอินทรีย์ระเหยในกระบวนการผลิต ตั้งแต่ ๓๖ ตันต่อปี ขึ้นไป ที่มีการผลิตหรือใช้สารเบนซีน หรือ สาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน ทั้งนี้การกำหนดขนาดได้พิจารณาโดยใช้เกณฑ์การแบ่งขนาดตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติในการ ตรวจสอบและควบคุมการรั่วซึมของสารอินทรีย์ระเหยจากอุปกรณ์ในโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการกำหนดไว้แล้วสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน

๒. กำหนดค่ามาตรฐานสารเบนซีน จากปล่องโรงงานอุตสาหกรรมเคมีที่มีการผลิตหรือใช้สาร เบนซีน ไม่เกิน ๗ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มก./ลบ.ม.)

๓. กำหนดค่ามาตรฐานสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน จากปล่องโรงงานอุตสาหกรรมเคมีที่มีการผลิตหรือใช้ สาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน ไม่เกิน ๕ มก./ลบ.ม.

๔. กำหนดระยะเวลาการบังคับใช้มาตรฐานฯ โดย ๑) โรงงานอุตสาหกรรมเคมีใหม่ ให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒) โรงงานอุตสาหกรรมเคมีเก่า ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น กำหนดสิบแปดเดือนนับจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

กรมควบคุมมลพิษได้ยกร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี และ เรื่อง กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมเคมีบางประเภทเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการ ปล่อยทิ้งสารเบนซีน และ สาร ๑, ๓-บิวทาไดอินออกสู่บรรยากาศ และนำร่างประกาศฯ ดังกล่าวเผยแพร่ใน เว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องแสดงความเห็นเป็นเวลา ๓๐ วัน ผลปรากฏว่าไม่มีผู้ แสดงความเห็นคัดค้านร่างประกาศฯ ดังกล่าวแต่อย่างใด

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. กรมโยธาธิการและผังเมือง มีข้อเสนอแนะให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดมาตรฐานฯ สำหรับบังคับใช้กับโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีหรือใช้สารอินทรีย์ระเหยในกระบวนการผลิตทั้งหมดทุกขนาด แทนการบังคับใช้เฉพาะกับโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีหรือใช้สารอินทรีย์ระเหยในกระบวนการผลิต ตั้งแต่ ๓๖ ตันต่อปีขึ้นไป ซึ่งอาจจะทำให้โรงงานอุตสาหกรรมเคมีที่จะตั้งใหม่ ใช้สารอินทรีย์ระเหยในกระบวนการ ผลิตต่ำกว่า ๓๖ ตันต่อปี

๒. จากการเก็บข้อมูลสารเบนซีน พบว่ามีการปล่อยทิ้งสารเบนซีนสูงสุดถึง ๔๒.๔ มก./ลบ.ม. การกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้มาตรฐานฯ กับโรงงานอุตสาหกรรมเคมีเก่า เมื่อพ้นกำหนดสิบแปดเดือน นับจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ผู้ประกอบการโรงงานเก่าจะสามารถปรับปรุงระบบบำบัดให้ได้ตาม มาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ และควรศึกษาค่า LD₅₀ ของสารเหล่านี้ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบต่อ สุขภาพของประชาชน

๓. การกำหนดค่ามาตรฐานฯ โดยอ้างอิงมาตรฐานต่างประเทศ ควรมีการพิจารณามาตรฐาน คุณภาพอากาศในบรรยากาศ และสถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศนั้นๆ ประกอบด้วย และควร พิจารณาค่ามาตรฐานของประเทศที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมใกล้เคียงกันมาใช้อ้างอิง

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง และมีความเห็นให้กำหนดค่ามาตรฐานสารเบนซีน และ สาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี กำหนดระยะเวลาในการบังคับใช้ และบังคับใช้กับโรงงาน อุตสาหกรรมเคมี ที่มีหรือใช้สารอินทรีย์ระเหยในกระบวนการผลิตตั้งแต่ ๓๖ ตันต่อปีขึ้นไป ตามที่กรมควบคุม มลพิษเสนอ เพื่อให้มีมาตรฐานควบคุมสารอินทรีย์ระเหยดังกล่าวตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ไปก่อน โดยอาจพิจารณาปรับปรุงค่ามาตรฐานฯ ในภายหลังและ/หรือพิจารณามาตรการอื่นในการ ควบคุมสารอินทรีย์ระเหยจากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี ที่มีหรือใช้สารอินทรีย์ระเหยในกระบวนการผลิตน้อยกว่า ๓๖ ตันต่อปี และให้ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบกับการกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และ สาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี โดยกำหนดค่ามาตรฐานฯ สารเบนซีน ไม่เกิน ๗ มก./ลบ.ม. และ ค่ามาตรฐานฯ สาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน ไม่เกิน ๕ มก./ลบ.ม.

๒. เห็นชอบกับการกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้มาตรฐานฯ ดังนี้ ๑) โรงงานอุตสาหกรรมเคมีใหม่ ให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒) โรงงานอุตสาหกรรมเคมีเก่า ให้มีผลบังคับใช้ เมื่อพ้นกำหนดสิบแปดเดือนนับจากวันที่ประกาศนี้มีผลบังคับใช้

๓. เห็นชอบกับร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี และ เรื่อง กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมเคมีบางประเภทเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งสาร เบนซีน และสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน ออกสู่บรรยากาศ

๔. มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

๓.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และสาร

๑, ๓-บิวทาไดอิน ในรูปอัตราการระบาย (Loading) จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษตรวจพบสารอินทรีย์ระเหย ๓ ชนิด ได้แก่ สารเบนซีน สาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน และสาร ๑, ๒-ไดคลอโรอีเทน ในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง มีค่าเกินมาตรฐาน สารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ที่ผ่านมามีกรมควบคุมมลพิษ ได้กำหนด

๒. กรมควบคุมมลพิษยกร่างค่ามาตรฐานสารเบนซีน และสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน และในการประชุมหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕ กรมควบคุมมลพิษได้เสนอแนวทางในการกำหนดค่ามาตรฐานสารเบนซีน สาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน ในรูปของอัตราการระบายมลพิษเพิ่มเติมจากการกำหนดค่ามาตรฐานในรูปของค่าความเข้มข้น และเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาร่างมาตรฐานดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบกับอำนาจหน้าที่โดยให้เพิ่มกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ กรมควบคุมมลพิษ เป็นองค์ประกอบคณะทำงาน และแต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ และให้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พิจารณากลุ่มอุตสาหกรรม หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในองค์ประกอบคณะอนุกรรมการ

๓. ในการประชุมหารือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมเห็นชอบองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการเพื่อกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน ในรูปอัตราการระบาย (Loading) จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษ เสนอร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ พิจารณา

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปดังนี้

๑. ในการตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหมายหรือกำหนดนโยบาย ภาครัฐควรคำนึงหลักธรรมาภิบาล โดยไม่ควรตั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ภาคธุรกิจ เอกชน หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นที่ปรึกษาในการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในระยะเวลาที่ผ่านมาไม่เกิน ๓ ปี เป็นกรรมการ

๒. ควรพิจารณาสัดส่วนของผู้แทนจากภาคราชการและภาคเอกชน/ธุรกิจให้เหมาะสม

๓. การกำหนดมาตรฐานในเบื้องต้นเมื่อผ่านความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการแล้ว จะต้องเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และ/หรือคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบตามลำดับ

๔. เห็นควรให้ปรับแก้ไขชื่อคณะอนุกรรมการฯ จาก “เพื่อกำหนดมาตรฐาน...” เป็น “เพื่อจัดทำร่างมาตรฐาน...” ลดจำนวนผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมเหลือ ๑ คน และปรับอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับชื่อคณะอนุกรรมการฯ

มติที่ประชุม

๑. ปรับแก้ไขชื่อคณะอนุกรรมการฯ เป็น คณะอนุกรรมการเพื่อจัดทำร่างมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และสาร ๑,๓-บิวทาไดอิน ในรูปอัตราการระบาย (Loading) จากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

๒. ปรับแก้ไของค์ประกอบคณะอนุกรรมการฯ โดยลดจำนวนผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมจาก ๓ คน เหลือ ๑ คน

๓. ปรับแก้ไขอำนาจหน้าที่โดยให้เป็นการศึกษาแนวทางเพื่อจัดทำร่างมาตรฐานฯ และให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำข้อกำหนดแนวทางฯ

๓.๓ (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕๓ (๙) ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติปีละหนึ่งครั้ง กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับผิดชอบการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยขึ้น เพื่อยกร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี ๒๕๕๕ โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะด้านมลพิษและข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดแถลงข่าวสรุปสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๒๑๖ คน และได้ปรับแก้ไข ร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๕ ตามความเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุมและเห็นควรนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาต่อไป

๒. ร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ ประกอบด้วย บทสรุป ข้อมูลสถานการณ์คุณภาพอากาศและเสียง คุณภาพน้ำ ของเสียและสารอันตราย โดยมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับข้อมูลปีที่ผ่านมา แสดงข้อมูลย้อนหลังอย่างน้อย ๕-๑๐ ปี เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง แสดงประเด็นปัญหา สาเหตุ แนวทางและข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหา โดยในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาฝุ่นขนาดเล็ก (PM₁₀) มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ภาพรวมคุณภาพน้ำแม่น้ำสายหลักมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงแต่ไม่พบแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงเช่นกัน และเสื่อมโทรมมากโดยตลอดบริเวณอ่าวไทยรูปตัว ก ในปี ๒๕๕๕ มีมูลฝอยชุมชนเกิดขึ้น ๒๔.๗๓ ล้านตัน นำกลับไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๒๑.๔ และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๒๓ มีการแสดงสถิติการเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ (๕ ปีย้อนหลัง) และการจัดการเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษปี ๒๕๕๕ ในการบริหารจัดการมลพิษได้แสดงสัดส่วนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมเทียบกับงบประมาณแผ่นดิน เครื่องมือและกลไกใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๕๕ และแนวทางการจัดการมลพิษในอนาคต

๓. ร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ มีการนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ในปี ๒๕๕๔ มาประกอบการยกร่างรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๕ และเพิ่มเติมการจัดอันดับเมืองที่มีสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมดี และเมืองที่มีสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่น่าเป็นห่วง

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๕ โดยแก้ไขชื่อรูปและคำอธิบายให้สอดคล้องกัน ตรวจสอบข้อมูลกับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล พิจารณาเพิ่มเติมสถานการณ์หมอกควันในพื้นที่ภาคใต้ และเพิ่มเติมข้อมูลการเลิกใช้สารฆ่าศัตรูพืชและสัตว์ชนิดที่มีคลอรีน (HCFCs)

๒. ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงรายงานสถานการณ์มลพิษฯ ปี ๒๕๕๕

๒.๑ ประเภหปัญหามลพิษที่ได้รับการร้องเรียนสูงสุด ควรขยายความเดือดร้อน ผลกระทบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วย

๒.๒ หัวข้อ ๕.๓ สิ่งที่ต้องดำเนินการในอนาคต ควรจัดลำดับความสำคัญประเด็นปัญหาที่วิกฤตเพื่อนำมาแก้ปัญหา ก่อน และระบุหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแก้ไขปัญหา เพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

๒.๓ เพิ่มข้อมูลการจัดการสถานการณ์มลพิษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ระยอง น่าน

๓. ข้อเสนอแนะต่อการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ในปี ๒๕๕๖

๓.๑ ให้จัดทำรายงานตามแนวทาง Global Reporting Initiative (GRI) เพื่อให้เป็นมาตรฐานสากล

๓.๒ เพิ่มบทวิเคราะห์การจัดการสถานการณ์มลพิษเพื่อนำไปประกอบการแก้ไขปัญหา เช่น การวิเคราะห์ปัญหาและแนวโน้มการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและคุณภาพน้ำในปี ๒๐๒๕ (คุณภาพน้ำและปริมาณที่ไม่เพียงพอ รวมทั้งการนำน้ำกลับมาใช้ประโยชน์)

๓.๓ ยกย่องกรอบการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๖ เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนการยกย่องเล่มรายงานสถานการณ์มลพิษ ปี ๒๕๕๖

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบกับร่างรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ โดยให้ปรับแก้ไขร่างรายงานฯ ตามความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม

๒. มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

๓. ให้กรมควบคุมมลพิษนำเสนอกรอบการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๖ ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษก่อนดำเนินการยกย่องรายงานฯ

๓.๔ การใช้แบบจำลองเพื่อประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุมสรุปได้ดังนี้

๑. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ มีมติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่งตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์ประเมินการแพร่กระจายมลพิษ สำหรับเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ควบคู่ไปกับการดำเนินการมาตรการการเฝ้าระวัง การปรับลดมลพิษ และใช้ประกอบการรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และนำผลการศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๒. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ โดยมีนายสุทิน อยู่สุข ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นประธานอนุกรรมการ มีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่หลัก คือ ๑) ศึกษา รวบรวม และจัดเตรียมข้อมูลด้านเทคนิควิชาการ ในการประยุกต์ใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศที่เป็นที่ยอมรับสำหรับพื้นที่มาบตาพุด โดยเน้นพิจารณาแบบจำลอง AERMOD และ CALPUFF และ ๒) พิจารณาเสนอความเห็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์การ

๓. คณะอนุกรรมการศึกษาการใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์สำหรับประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ มีการประชุมทั้งหมด ๕ ครั้ง โดยการประชุมครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๖ คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาและสรุปผลการศึกษาของการใช้งานแบบจำลองคณิตศาสตร์ AERMOD และ CALPUFF ในรายละเอียดของความเหมาะสม ข้อดี ข้อเสีย และข้อจำกัดของการใช้งานของแบบจำลองสำหรับสมมติฐานในสถานการณ์ต่างๆ และปัญหาการใช้งานแบบจำลองฯ ที่ผ่านมา พบว่าผู้ใช้แบบจำลองฯ กำหนดค่าเริ่มต้นตัวแปรสำคัญต่างๆ ไม่เหมือนกัน เนื่องจากไม่มีหน่วยงานใดกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ในการใช้แบบจำลองฯ ทำให้ไม่สามารถรับรองความน่าเชื่อถือของผลการคำนวณได้ ดังนั้น คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติให้จัดทำ (ร่าง) แนวทางการใช้แบบจำลองเพื่อประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการใช้แบบจำลอง AERMOD และ CALPUFF สำหรับประกอบการดำเนินมาตรการ และการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแนวทางการใช้แบบจำลองฯ ดังกล่าว ๑๐ ด้าน คือ ๑) ประเภทของแบบจำลองคณิตศาสตร์ ๒) อัตราการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิด ๓) ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ๔) ข้อมูลอุตุนิยมวิทยา ๕) ข้อมูลจุดสังเกต และระดับความสูงของพื้นที่ ๖) ข้อมูล ค่าความเข้มข้นพื้นฐานของมลพิษในบรรยากาศก่อนมีโครงการ ๗) การประเมินผลกระทบรวม ๘) มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบคุณภาพอากาศในบรรยากาศ ๙) รูปแบบการส่งข้อมูลนำเข้าและข้อมูลผลการประเมินของแบบจำลอง และ ๑๐) ผู้พิจารณาความเหมาะสมของการใช้งานแบบจำลองในกรณีทีนอกเหนือจากแนวทางนี้

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีความเห็นต่อแนวทางฯ ในหน้า ๑๓ ข้อ ๕.๑ ข้อย่อย ๒) โดยให้ตัดข้อความ "และการประเมินผลกระทบให้เป็นไปตามแนวทางการศึกษาของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย" ออก

๒. แนวทางการใช้แบบจำลองเพื่อประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศที่ยกอ้างมาทั้งหมดในช่วงต้น ก่อนข้อ ๕. เป็นความเป็นมาของการจัดทำแนวทางฯ ซึ่งควรไปอยู่ในภาคผนวก และขอให้ปรับแนวทางการใช้แบบจำลองฯ ให้เห็นแนวทางชัดเจนยิ่งขึ้น

๓. ปรับแก้ไขประเด็น Emission Trade ตามหลักการ ๘๐/๒๐ ในข้อ ๕.๒ หน้า ๑๓ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบกับการใช้แบบจำลองเพื่อประเมินการแพร่กระจายมลพิษทางอากาศ และร่างแนวทางการใช้แบบจำลองสำหรับเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ โดยให้ปรับร่างแนวทางการใช้แบบจำลองฯ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๒. มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษนำ (ร่าง) แนวทางการใช้แบบจำลองฯ ดังกล่าว เสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

๔.๑ การดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

ฝ่ายเลขานุการรายงานต่อที่ประชุมว่าคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ มีมติรับทราบคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ และแผนงาน วิธีการ และการดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณห้วยคลิตี้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ซึ่งแบ่งเป็น ๕ กิจกรรมหลัก คือ ๑) การจ่ายเงินค่าเสียหายให้ผู้ฟ้องคดี ๒) แผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและแผนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล ๓) การฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว ๔) การปรับปรุงประสิทธิภาพฝ่ายหินทิ้งและการจัดการตะกอนดินหน้าฝาย และ ๕) แผนการจัดการตะกอนดินปนเปื้อนสารตะกั่วในหลุมฝังกลบ (เดิม) บริเวณลำห้วยคลิตี้ไปกำจัดนอกพื้นที่ตามหลักวิชาการ โดยกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ชดใช้ค่าเสียหายให้ชาวบ้านคลิตี้ ๒๒ คน เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ หมู่บ้านคลิตี้ล่าง อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี คนละ ๑๗๗,๑๙๙.๕๕ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นเจ็ดพันหนึ่งร้อยเก้าสิบเก้าบาทห้าสิบห้าสตางค์) รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓,๘๙๘,๓๙๐.๑๐ บาท (สามล้านแปดแสนเก้าหมื่นแปดพันสามร้อยเก้าสิบบาทสิบสตางค์)

๒. ติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมและนำผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ปิดประกาศบริเวณที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านคลิตี้ บริเวณวัดคลิตี้ล่าง บริเวณ อบต. ชะแล และบริเวณที่ว่าการอำเภอทองผาภูมิ เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลให้ชาวบ้านคลิตี้ทราบ

๓. จัดประชุมหารือวิธีการและแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมทรัพยากรธรณี กรมเจ้าท่า กรมชลประทาน บริษัทที่ปรึกษา และสถาบันการศึกษาต่างๆ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยที่ประชุมมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้ ๑) ขอให้มีการทบทวนความเหมาะสมในการกำจัดตะกอนในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่มีลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างกัน และให้เน้นการดำเนินการบริเวณโรงแต่งแร่เป็นลำดับแรกเพราะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ๒) ให้หาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการขุดลอก เพื่อหาวิธีที่เหมาะสมสำหรับดำเนินการและเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและเสนอความเห็นต่อวิธีการดังกล่าว ๓) ให้เปรียบเทียบค่าตะกั่วในตัวอย่างดินธรรมชาติและตัวอย่างดินบริเวณที่ต้องการฟื้นฟู โดยให้เก็บตัวอย่างดินที่ระดับความลึกไม่เกิน ๔๕ เซนติเมตร ถ้าตรวจสอบแล้วพบว่าตัวอย่างดินบริเวณที่ต้องการฟื้นฟูมีค่าตะกั่วสูงกว่าธรรมชาติ ให้ดำเนินการฟื้นฟูจนได้ค่าที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติ ในกรณีที่มีค่าตะกั่วยังเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชาวบ้าน ควรให้ข้อมูลแก่ชาวบ้านว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เสี่ยง ชาวบ้านอาจตัดสินใจดำเนินชีวิตอยู่ในพื้นที่หรือย้ายออกจากพื้นที่ก็ได้ โดยควรให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม ๔) เพิ่มการดำเนินงานในแผนปฏิบัติการฟื้นฟูห้วยคลิตี้ โดยศึกษาหาความ

๔. จัดกิจกรรมเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการดำเนินงานฟื้นฟูห้วยคลิตี้ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ร่วมกับชาวบ้านคลิตี้ล่าง เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ ๑) ชาวบ้านต้องการให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการฟื้นฟูให้เร็วที่สุด (ภายในระยะเวลา ๓ ปี) และต้องเกิดผลกระทบน้อยที่สุด เพื่อที่ชาวบ้านจะสามารถกลับมาใช้ประโยชน์ในลำห้วยคลิตี้ได้เหมือนเดิม ๒) ควรทำความเข้าใจกับชาวบ้านในประเด็นต่างๆ ก่อนที่จะดำเนินการ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมจากชาวบ้านในการแก้ไขปัญหาห้วยคลิตี้ นอกจากนี้ชาวบ้านยังต้องการให้องค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานฟื้นฟูห้วยคลิตี้ เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ๓) การประชาสัมพันธ์ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมห้วยคลิตี้ ควรใช้ภาษาที่ชาวบ้านสามารถเข้าใจได้ง่าย และขอให้มีเจ้าหน้าที่อธิบายผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละครั้งให้ชาวบ้านเข้าใจ และ ๔) ควรนำกรณีแก้ไขปัญหาห้วยคลิตี้เป็นต้นแบบในการจัดการปัญหามลพิษอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน

๕. จัดทำข้อกำหนดการดำเนินงาน (TOR) โครงการกำหนดแนวทางการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว ประกอบด้วย การสำรวจและศึกษาสภาพพื้นที่ลำห้วยคลิตี้ การกำหนดเป้าหมายในการฟื้นฟู การจัดทำแนวทางเลือกในการฟื้นฟูห้วยคลิตี้และกำจัดตะกอนปนเปื้อนสารตะกั่ว การประเมินความเสี่ยงต่อสุขภาพและระบบนิเวศ การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนสารตะกั่วในห้วยคลิตี้ และจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการดำเนินการฟื้นฟูห้วยคลิตี้ เป็นต้น ซึ่งจะขอรับการสนับสนุนงบกลาง เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป

๖. การป้องกันการปนเปื้อนสารตะกั่วลงสู่ลำห้วยคลิตี้จากพื้นที่เสี่ยง กรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการสำรวจการปนเปื้อนสารตะกั่วในดินบริเวณโรงแต่งแร่ และพื้นที่ใกล้เคียงในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ เพื่อสำรวจหาพื้นที่การปนเปื้อนตะกั่วโดยรอบโรงแต่งแร่ในขอบเขต ๑ ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นการสำรวจเบื้องต้นในการหาแหล่งที่อาจจะมีการปนเปื้อนลงสู่ห้วยคลิตี้ และจะกำหนดแนวทางการฟื้นฟูต่อไป

๗. การปรับปรุงประสิทธิภาพฝ่ายหินทิ้ง และการจัดการตะกอนดินหน้าฝาย สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๗ กรมทรัพยากรน้ำ ได้ว่าจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด หมั่นตั้งธรรมเป็นผู้ดำเนินการ โดยได้เริ่มดำเนินการแล้ว

๘. การจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบห้วยคลิตี้ ได้ว่าจ้างบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) ดำเนินการจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบจำนวน ๔ หลุมแล้วเสร็จ (หลุมฝังกลบที่ ๒ ๓ ๔ และ ๕ ปริมาณตะกอนทางแร่ ๕๗๐ ลูกบาศก์เมตร) โดยใช้งบประมาณกันเหลือในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๗ ล้านบาท ส่วนตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบส่วนที่เหลืออีก ๔ หลุม (หลุมฝังกลบที่ ๑ ๖ ๗ และ ๘ ปริมาณตะกอนทางแร่ ๗๘๕ ลูกบาศก์เมตร) กรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการจัดการต่อไป

๙. จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ในรูปของจดหมายข่าว เพื่อเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินงานและความก้าวหน้าการดำเนินงาน จัดส่งให้หน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และประชาชนได้รับทราบ และจะเสนอความก้าวหน้าในการดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖

มติที่ประชุม

รับทราบความก้าวหน้าการดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว
อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

วาระที่ ๒ เรื่องอื่นๆ

ไม่มี

ปิดประชุม เวลา ๑๗.๐๐ น.

นางนันทิwa พิทยานิยม
นางเกวลิณ วงศ์เศรษฐศิริ
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง
ผู้ตรวจรายงานการประชุม